

Dosarul nr. 2ra-1354/20

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (jud. V. Schibin)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

DECIZIE

18 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursurile declarate de Petru Cojocaru, reprezentat de avocatul Cristina Ermurachi și de Societatea pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Petru Cojocaru împotriva Societății pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” cu privire la anularea ordinelor de sancționare disciplinară, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 2 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care au fost respinse apelurile declarate de Petru Cojocaru și de Societatea pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” și menținută hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătoriei Bălți sediul central, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 10 aprilie 2019, Petru Cojocaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” cu privire la anularea ordinelor de sancționare disciplinară, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că este angajat al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, începând cu 1 septembrie 2003, inițial în funcția de șef-adjunct în secția tehnologiei informaționale, ulterior, la 26 mai 2004, a fost transferat în funcția de șef-adjunct al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, iar din 1 aprilie 2011, a fost avansat în funcția de contabil-șef al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în baza deciziei Consiliului SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, fiind indicat că are toate calitățile necesare pentru a deține funcția dată, decizie acceptată de către Ministerul Economiei.

Pe parcursul întregii perioade de muncă la SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, nu a fost niciodată sancționat pentru careva erori sau neglijențe în ceea ce ține de exercitarea funcțiilor sale, ci dimpotrivă, a fost onorat cu diplome de onoare pentru exercitarea unei activități prodigioase în domeniul energetic, pentru succesele obținute în activitatea de producere în SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, pentru un înalt grad al profesionalismului la executarea obligațiilor sale pentru competență și responsabilitate.

Odată cu schimbarea conducerii în anul 2018, au început să apară divergențe, care au ca rezultat crearea artificială în privința sa a unor situații, având drept scop aplicarea sancțiunilor disciplinare față de el, cu toate că acestea sunt neîntemeiate și ilegale.

Astfel, absolut neîntemeiat și nefondat, în privința lui au fost emise de către directorul general interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” ordinele cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare nr. 4 și 5 din 9 ianuarie 2019, prin care i-au fost aplicate sancțiunile mustrare și respectiv, avertismentul.

În privința ordinului nr. 4 din 9 ianuarie 2019, prin care i-a fost aplicată sancțiunea de mustrare, a menționat reclamantul că circumstanțele de fapt care au avut loc în raport cu el au fost reținute eronat.

Potrivit ordinului dat, la 11 decembrie 2018, dânsul ar fi dat indicații de a fi transferată doar suma de 50 % din premiul de 70 % din salariul tarifar, constatări care însă sunt pripite, deoarece nu a dat indicații în privința executării unui ordin încă neemis, ci doar careva explicații preventive care să asigure operativitatea și corectitudinea executării unui eventual ordin al conducerii de acordare a premiilor, or ordinul de acordare a premiilor a fost emis la 21 decembrie 2018, iar dânsul s-a aflat în concediu până la 26 decembrie 2018, fiind lipsă de la locul de muncă în perioada dintre data emiterii ordinului și data finisării concediului său.

Cu referire la ordinul de sancționare disciplinară cu privire la calcularea și achitarea premiului de ziua Energeticianului, a relatat că administrației a fost adus la cunoștință despre faptul că la 11 decembrie 2018, în coordonare cu directorul interimar, care de asemenea cunoștea că dânsul se află în concediu, au decis că la 20 decembrie 2018 se va achita avansul din salariul pentru luna decembrie, iar la 21 decembrie 2018 se va achita premiul de ziua Energeticianului.

De asemenea, la 11 decembrie 2018, după ședința cu șefii de oficii, la care au fost informați oficial că mărimea premiului va constitui 70 % din salariile tarifare, au fost informați și contabilii de la sectorul de calcul al salariului să înceapă pregătirea listelor, ca să reușească ca transferul să fie efectuat la data stabilită.

A explicat că din 70 % calculat în calitate de premiu, să fie reținute impozitele în mărime de circa 20 %, iar restul 50 % din salariul tarifar, să fie incluse în lista pentru transfer.

Suplimentar, a atenționat că informația care o dă este preventivă, doar pentru a fi inițiată pregătirea listelor, dar calculul corect al sumelor, contabilii urmau să-l facă în baza ordinului administrației când acesta va fi emis.

Ulterior acestor acțiuni de pregătire și nu de indicații, nu s-a implicat în procesul de calcul al premiului și nici în procesul de efectuare a transferului.

Ordinul privind acordarea premiilor și listele de premiere nu le-a văzut și indicații referitor la achitarea premiului conform ordinului de premiere din 21 decembrie 2018 nu a dat.

În calitate de confirmare a circumstanței că nu a avut intenția de a transfera sume mai mici în privința premiului de ziua profesională a Energeticianului servește informația preventivă de cheltuieli preconizate prezentată directorului interimar la 11 decembrie 2018, în care a indicat suma de 5 800 000 de lei, preconizată a fi transferată.

Transferul sumei de 3 412 600 de lei s-a efectuat la 21 decembrie 2018, iar suma de 2 087 411 de lei a fost transferată la 24 decembrie 2018.

În privința celui de-al doilea ordin de sancționare nr. 5 din 9 ianuarie 2019, prin care i se incriminează precum că ar fi prezentat intenționat eronat date în tabelul de pontaj prin ce a încălcat disciplina muncii, reclamantul a menționat că a prezentat tabelul de pontaj pentru luna decembrie 2018, iar ulterior verificării de către contabilii sectorului de calcul al salariului în raport cu ordinul de acordare a concediului, a fost indicat că tabelul urmează a fi corectat.

Astfel, acesta a fost corectat și semnat de către el.

A remarcat că nu a comis această eroare intenționat, aceasta fiind corectată imediat ce i s-a atenționat despre acest fapt, fără să atragă careva consecințe negative, decât doar emiterea ordinului de sancționare în privința lui.

A evidențiat că, pe de o parte, ordinele contestate nu rețin circumstanțele importante care să ateste că cele imputate nicidecum nu pot fi incriminate lui ca fiind acțiuni efectuate cu rea-credință și cu atât mai mult că ar încălca careva conduită a muncii, iar pe de altă parte, ordinele nu sunt întemeiate de drept, conform normelor de drept ce reglementează raportul juridic litigios.

Ordinele de sancționare sunt vădit emise unilateral, fără ca dânsul să fi comis vreo abatere disciplinară, care în modul prevăzut de lege să fie constatată ca atare și reținută de legiuitor ca fiind abatere disciplinară.

A evidențiat lipsa în ordinele de sancționare disciplinară a temeiurilor de drept în baza cărora au fost aplicate sancțiuni disciplinare, nefiind indicate expres și exhaustiv care norme legale au fost încălcate de către el, cum trebuia să fie conduita conform Codului muncii, Regulamentului intern ș.a., dar care ar fi fost încălcate de către el

La fel, a menționat că administrația pârâtului, contrar legislației, în mod artificial a emis două ordine de sancționare în privința lui privind abaterile disciplinare depistate în aceeași perioadă.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 9, 10, 201, 353 Codul muncii.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinelor privind aplicarea sancțiunilor disciplinare în privința lui nr. 4 și nr. 5 din 9 ianuarie 2019 emise de directorul interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, repararea prejudiciului moral cauzat în mărimea unui salariu mediu al său și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 9 septembrie 2019 a Judecătorei Bălți sediul central, au fost atrași în proces, din oficiu, în calitate de intervenienți accesorii Natalia Perju, Tamara Rigalovschi, Svetlana Vișanu și Elvira Ataman.

În ședința de judecată a primei instanțe din 16 octombrie 2019, Petru Cojocaru și-a concretizat cerințele în privința prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, solicitând încasarea din contul SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în beneficiul său a prejudiciului moral cauzat în mărimea unui salariu mediu al său în sumă de 37663,53 de lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 6000 de lei și cheltuielile de judecată pentru deplasarea avocatului în ședințele de judecată în sumă de 1020 de lei.

Prin hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătorei Bălți sediul central, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost anulat ordinul directorului interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” nr. 4 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare din 3 ianuarie 2019, prin care a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de muștrare angajatului în funcția de contabil-șef, Petru Cojocaru.

A fost anulat ordinul directorului interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” nr. 5 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare din 9 ianuarie 2019, prin care a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de avertisment salariatului Petru Cojocaru.

A fost încasată de la SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în beneficiul lui Petru Cojocaru suma de 6 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și suma de 319 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru deplasarea avocatului în ședințele de judecată, iar în total suma de 6 319 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

A fost încasată de la SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 200 de lei.

Prin decizia din 2 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, au fost respinse apelurile declarate de Petru Cojocaru și de SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 29 iulie 2020, Petru Cojocaru, reprezentat de avocatul Cristina Ermurachi a declarat recurs împotriva deciziei din 2 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, emiterea unei decizii de casare parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, în partea respingerii acțiunii, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că este neîntemeiat argumentul primei instanțe precum că aplicarea față de el a ordinelor de sancționare disciplinară prin muștrare și muștrare aspră, nu urmează a fi apreciată ca fiind o încălcare a dreptului subiectiv personal nepatrimonial, deoarece dreptul personal nepatrimonial este definit ca fiind un drept subiectiv al persoanei, care nu are conținut economic, este indispensabil legat de persoană și apare în legătură cu reglementarea de către normele dreptului civil a relațiilor personale nepatrimoniale.

Prin emiterea abuzivă față de el a ordinelor de sancționare disciplinară care sunt ilegale, determină cu certitudine lezarea demnității și reputației sale, care este

evident un drept personal nepatrimonial, ceea ce determină caracterul eronat al constatării instanțelor de judecată ierarhic inferioare la acest moment.

Privind argumentul primei instanțe precum că ordinele de sancționare disciplinară reprezintă niște ordine interne, care nu se fac publice tuturor angajaților, nepunându-l astfel pe el în careva poziție defavorabilă față de colegii săi, a menționat recurentul că și acest argument este unul pripit, care nici nu a fost desfășurat pe parcursul dezbaterilor judiciare.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au reținut amploarea acestor ordine de sancționare, nedeterminând cercul de salariați implicați la emiterea și executarea acestor ordine de sancționare, respectiv, nedeterminând efectul negativ și umilitor al acestor ordine de sancționare asupra reputației și demnității lui, or despre faptul sancționării sale disciplinare au aflat toți colegii din cadrul instituției, nu doar cei din subdiviziune, ci absolut toți angajații și chiar persoane din afara instituției ca rezultat al discutării acțiunilor fostului director interimar de către angajații SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” cu terțe persoane inclusiv cu mass-media.

Totodată, a reținut că prima instanță a aplicat norma materială dispusă în art. 90 Codul muncii, inaplicabilă raportului litigios dedus judecății, și care nici nu a fost pusă la baza solicitării sale.

Având în vedere prevederile art. 5, 9 lit. n), 10 lit. p), 327, 329 Codul muncii, art. 1422, 1423 Cod civil, hotărârilor Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 22 decembrie 2014 și nr. 11 din 3 octombrie 2005, Recomandării Curții Supreme de Justiție nr. 66 din 8 mai 2014, a specificat că posibilitatea acordării despăgubirilor morale solicitate de salariat în cadrul conflictelor de muncă este recunoscută, în mod expres, atât la nivel național, cât și la nivel internațional.

A remarcat că prin acțiunile fostului director interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” i-a fost cauzat un prejudiciu moral enorm, prin lezarea reputației și demnității profesionale exercitate și câștigate pe bune merite de el pe parcursul a mai mult de 15 ani de activitate în cadrul SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, fiind o persoană cu un înalt spirit al responsabilității, munca prestată în beneficiul SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” fiind exercitată cu responsabilitate înaltă astfel ca societatea să prospere și să fie recunoscută ca fiind o societate care respectă legislația și termenii privind ținerea contabilității și raportarea către instituțiile statului privind dările de seamă, dânsul construind de ani de zile o reputație ireproșabilă și profesionalism în coraport cu munca pe care o exercita.

Circumstanțele menționate își găsesc suportul probatoriu în certificatele de concediu medical și expres în certificatul din 13 august 2019 eliberat de XXXXX, or după aceste situații create artificial doar pentru a crea premisele eliberării locului de muncă deținut de el pentru a fi oferit unei persoane apropiate fostului director interimar, au creat o stare de stres puternic prin tulburări emoționale, neliniște, solicitări mari fizice și psihice permanente care i-au afectat instantaneu întreaga sănătate, au agravat starea fizică și au produs boli, și mai cu seamă starea psihologică negativă, de tensiune, de încordare și de disconfort cu semnificație negativă, i-au

afectat și XXXXX care au necesitat tratament îndelungat, care prin sine deja demonstrează gravitatea stării de sănătate.

La materialele dosarului se conțin dovezi care confirmă cu certitudine gradul suferințelor fizice și psihice cauzate, prin care a suportat un prejudiciu moral semnificativ, or emoțiile și retrăirile cauzate prin aplicarea ilegală a sancțiunilor disciplinare au avut ca rezultat multiple complicații în legătură cu stresul suportat din culpa angajatorului.

Privind respingerea capătului de cerere prin care a solicitat recuperarea cheltuielilor suportate pentru deplasarea avocatului către și de la ședințele de judecată, reieșind din faptul că avocatul se află în mun. Chișinău, motivând prin faptul că nu au fost prezentate spre anexare originalele ordinelor de plată, a remarcat că la materialele dosarului au fost prezentate copii autentificate ale acestor ordine.

Originalele fiind mereu prezente anexate în dosarul deținut în posesia avocatului, care la o simplă solicitare sau remarcă a instanței de judecată ar fi fost prezentate spre anexare în original, însă, reieșind din prevederile art. 9 alin. (1) și 118 alin. (5) CPC, care prevăd posibilitatea de îndrumare a părților privind probele care se anexează, instanța nu a făcut uz de această prevedere, ceea ce a lăsat partea să creadă că prima instanță nu are careva pretenții cu privire la forma probelor prezentate, or ordinele au fost prezentate în mod autentificat.

Mai mult, la cererea de apel au fost prezentate originalele bonurilor de plată pentru a exclude orice interpretări și blamări nefondate precum că acestea ar fi putut să fie anexate la alte dosare, inclusiv la cel aflat pe rolul Judecătoriei Bălți privind examinarea ilegalității ordinului de concediere.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au indicat expres prin care lege sau normă au respins admiterea cheltuielilor care sunt confirmate prin copii autentificate, nefiind specificat în hotărâre care normă expres impune prezentarea anume a originalului bonurilor de plată suportate în calitate de cheltuieli de judecată.

La 4 septembrie 2020, SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” a declarat recurs împotriva deciziei din 2 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că nici instanța de apel, nici prima instanță nu au aplicat, deși trebuiau să aplice art. 5 lit. o), 9 alin. (2) lit. a), d), d¹), i), 201, 206 alin. (1), 208-210 Codul muncii, pct. 4.1., pct. 4.2., pct. 4.6., pct. 8.1. pct. 8.4. din Regulamentul intern al unității SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, pct. 1.7., pct. 2.1., pct. 2.3., pct. 3.1. din contractul individual de muncă încheiat cu Petru Cojocar, pct. 2., pct. 3.1., pct. 3.3., pct. 3.7., pct. 5.1, pct. 5.5. din fișa de post a lui Petru Cojocar, fiind admisă și o interpretare greșită a prevederilor art. 206 și 210 Codul muncii.

A remarcat că legiuitorul cere ca în ordin să fie indicate temeiurile de drept ale aplicării sancțiunii, temeiul legal (prevăzut de lege) al aplicării sancțiunii disciplinare, dar nu temeiurile de drept ale încălcării disciplinare, așa cum au motivat instanțele de judecată.

Temeiul aplicării sancțiunii disciplinare și temeiurile încălcării disciplinare sunt două fundamentări și abordări diferite care nu pot fi echivalate ca una și aceeași.

Temeiul de drept al aplicării sancțiunii disciplinare, art. 206 Codul muncii, este indicat și în ordinul nr. 4 din 3 ianuarie 2019 și în ordinul nr. 5 din 9 ianuarie 2019.

Același fapt, că este indicat temeiul aplicării sancțiunii disciplinare este constatat și afirmat și de instanțele de judecată ierarhic inferioare. Însă, contrar normei imperative art. 210 alin.(1) lit. a) Codul muncii, instanțele de judecată au constatat că nu sunt indicate temeiurile de drept ale încălcării disciplinare.

O astfel de abordare este contrară art. 210 alin.(1) lit. a) Codul muncii, or Codul muncii nu impune obligația de a indica în ordinul de sancționare disciplinară temeiurile încălcării disciplinare în locul temeiurilor de drept ale aplicării sancțiunii disciplinare.

Prin urmare, astfel de noțiuni și sintagme precum „încălcarea de drept admisă de salariat” și „temeiul de drept al încălcării disciplinare” nu constituie elemente obligatorii ale ordinului de sancționare în virtutea art. 210 alin.(1) lit. a) Codul muncii, în acesta se prevede ca elemente obligatorii temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii disciplinare.

Codul muncii nu conține o enumerare expresă a abaterilor disciplinare. Acestea rezultă din încălcarea obligațiilor asumate de către salariat, încălcarea contractului individual de muncă, încălcarea fișei de post. Or, nici contractul individual de muncă, nici fișa de post nu pot servi temei de drept al aplicării sancțiunii disciplinare, acestea constituind temeiuri de fapt din care se pot deduce abaterile disciplinare.

A concluzionat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au dat o interpretare greșită art. 206, 201 și 210 alin. (1) lit. a) Codul muncii și de aceea au soluționat greșit cauza.

Cu referire la ordinul nr. 4 din 3 ianuarie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, a menționat că Petru Cojocaru a încălcat disciplina muncii și anume, pct. 3.1., 3.3., 3.7., 5.1., 5.3. din fișa de post, pct. 4.2., 8.1. din Regulamentul intern al unității, art. 9 alin. (2) lit. a), d), d¹), i) Codul muncii, pct. 2.3. din contractul individual de muncă.

Referitor la ordinul nr. 5 din 9 ianuarie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, a învederat că Petru Cojocaru a încălcat disciplina muncii și anume, pct. 3.1., 3.3., 3.7., 5.1., 5.3. din fișa de post, pct. 4.2., 8.1. din Regulamentul intern al unității, art. 9 alin. (2) lit. a), d), d¹), i) Codul muncii, pct. 2.3. din contractul individual de muncă și pct. 2 din Regulamentul privind evidența timpului de muncă în SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, aprobat prin ordinul nr. 371 din 8 decembrie 2017.

Toate faptele indicate în ordinele de sancționare disciplinară sunt confirmate prin probe, precum raporturile de audit intern, însoțite de un set întreg de acte care au stat la baza întocmirii lui, calcule contabile, note de serviciu, explicații, rapoarte de serviciu, Regulamentul intern al unității, fișa de post, tabele de pontaj, Regulamentul privind evidența timpului de muncă în SA „Rețelele Electrice de

Distribuție Nord”, aprobat prin ordinul nr. 371 din 8 decembrie 2017 ș.a., la fel și declarațiile din ședința de judecată a intervenienților accesorii Natalia Perju, Tamara Rigalovschi, Svetlana Vișanu și Elvira Ataman.

A mai notat că, deși prima instanță și instanța de apel au constatat existența raporturilor de muncă între SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” și Petru Cojocaru, la examinarea cauzei au ignorat principiul subordonării în relațiile de muncă, prin ce nu au aplicat art. 5 lit. o) Codul muncii.

La fel, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat prevederile art. 201 și 206 alin. (1) Codul muncii, Regulamentului intern al unității SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, a contractului individual de muncă și a fișei de post, fiind încălcat și principiul contradictorialității și obiectivității instanței de judecată (art. 26 CPC) și principiul legalității procesului civil (art. 12 alin. (1) CPC).

Prima instanță a încălcat art. 183 CPC, nu a pregătit cauza pentru dezbateri judiciare, nu a determinat obiectul litigiului, nu a determinat legea aplicabilă cazului, nu a constatat circumstanțele importante pentru judecarea cazului.

La 26 august 2020, în adresa SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Petru Cojocaru, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 117 vol. II), fiind recepționată la 3 septembrie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 148 vol. II).

La 9 septembrie 2020, în adresa lui Petru Cojocaru a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 147 vol. II), fiind recepționată la 15 septembrie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 149 vol. II).

La 5 octombrie 2020, Petru Cojocaru, reprezentat de avocatul Cristina Ermurachi a depus referință la recursul declarat de SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea recursurilor, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 9 iulie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 87 vol. II), fiind recepționată la 13 iulie 2020 de SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” și de Petru Cojocaru, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 90, 92 vol. II).

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile la 29 iulie 2020 și respectiv, la 4 septembrie 2020 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat de către SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, de a admite recursul declarat de către Petru Cojocaru, reprezentat de avocatul Cristina Ermurachi, de a casa parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând în partea casată o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. c) se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

După cum rezultă din actele cauzei, la data de 1 septembrie 2003, Petru Cojocaru a fost angajat în funcție de șef adjunct în Secția Tehnologii informaționale al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” (f. d. 21, 158-161 vol. I).

La 26 mai 2004, Petru Cojocaru a fost transferat în funcție de contabil-șef adjunct în contabilitatea SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” (f. d. 21 vol. I).

Iar prin ordinul nr. 112-c din 01 aprilie 2011 al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, Petru Cojocaru a fost transferat în funcția de contabil șef al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, cu începere de la 1 aprilie 2011 (f. d. 16 vol. I).

Este cert și faptul că prin ordinul directorului interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” nr. 4 din 3 ianuarie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, contabilului – șef Petru Cojocaru, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de muștrare.

Totodată, prin ordinul directorului interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” nr. 5 din 9 ianuarie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare contabilului-șef Petru Cojocaru, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de avertisment.

Petru Cojocaru înaintând acțiunea în judecată împotriva SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, intervenienți accesorii Natalia Perju, Tamara Rigalovschi, Svetlana Vișanu și Elvira Ataman, cu ulterioarele concretizări, a solicitat anularea ordinelor privind aplicarea sancțiunilor disciplinare în privința lui nr. 4 și nr. 5 din 9 ianuarie 2019 emise de directorul interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, încasarea din contul SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în beneficiul său a prejudiciului moral cauzat în mărimea unui salariu mediu al său în sumă de 37663,53 de lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 6000 de lei și cheltuielile de judecată pentru deplasarea avocatului în ședințele de judecată în sumă de 1020 de lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță, a admis acțiunea parțial, a anulat ordinul directorului interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”

nr. 4 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare din 3 ianuarie 2019, prin care a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare angajatului în funcția de contabil-șef, Petru Cojocaru, a anulat ordinul directorului interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” nr. 5 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare din 9 ianuarie 2019, prin care a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de avertisment salariatului Petru Cojocaru și a încasat de la SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în beneficiul lui Petru Cojocaru suma de 6 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și suma de 319 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru deplasarea avocatului în ședințele de judecată, iar în total suma de 6 319 de lei, în rest, a respins acțiunea ca neîntemeiată, totodată a încasat de la SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 200 de lei.

Judecând apelurile declarate de către Petru Cojocaru și de SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, instanța de apel a respins apelurile și a menținut hotărârea primei instanțe.

Verificând legalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recursuri, instanța de recurs constată că instanțele de judecată ierarhic inferioare, cu aplicarea corectă a legii materiale și pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante la caz, corect au ajuns la concluzia temeiniciei cerințelor lui Petru Cojocaru cu privire la anularea ordinelor privind aplicarea sancțiunilor disciplinare în privința lui Petru Cojocaru nr. 4 și nr. 5 din 9 ianuarie 2019 emise de directorul interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține prevederile art. 206 alin. (1) Codul muncii, potrivit cărora pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice față de salariat următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertismentul; b) mustrarea; c) mustrarea aspră; d) concedierea (în temeiurile prevăzute la art.86 alin. (1) lit. g)-r)).

Raportând la caz, dispozițiile legale enunțate, instanța de recurs remarcă că prin ordinul directorului interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” nr. 4 din 3 ianuarie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de mustrare contabilului – șef Petru Cojocaru, pe faptul că acesta, la data de 11 decembrie 2018, a intrat în sectorul de calcul al salariului și a menționat că la ședința administrației societății s-a hotărât premiarea salariaților în mărime de 70 % din salariul de funcție sau tarifar, dând indicații verbale contabililor din sectorul de calculare a salariului, T. Riganovschi, S. Vișanu și E. Ataman, ca la data de 21 decembrie 2018 să transfere 50 % din premia acordată.

În același timp, materialul probator anexat la materialele dosarului atestă cu certitudine că executarea necorespunzătoare a ordinului SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” nr. 2020 c-c din 21 decembrie 2018, prin care a fost dispusă transferarea premiilor salariaților întreprinderii, nu poate fi imputat lui Petru Cojocaru, dat fiind faptul că la momentul emiterii ordinului respectiv, acesta s-a aflat în concediu de odihnă, neavând la acel moment careva obligațiuni de exercitare la locul de muncă față de angajator.

Or, în confirmarea acesui fapt vine ordinul SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” nr. 1884-C-C din 3 decembrie 2018 de acordare a concediului, potrivit căruia Petru Cojocaru, în perioada 10 decembrie 2018 – 26 decembrie 2018, s-a aflat în concediu de odihnă (f. d. 50 vol. I).

Sub aspectul celor relatate se constată corectitudinea concluziei instanțelor de judecată ierarhic inferioare, precum că ordinului de sancționare nr. 4 din 3 ianuarie 2019, a fost emis de către directorul interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” pentru presupusele acțiuni ale salariatului Petru Cojocaru, în perioada când acesta se afla în concediu de odihnă anual, acordat de același angajator, fapt menționat nemijlocit în ordinul de sancționare disciplinară.

Din acest punct de vedere, se distinge faptul că sancționarea disciplinară a lui Petru Cojocaru cu mustarare, a avut loc cu încălcarea prevederilor legale, fapt ce indică indubitabil la ilegalitatea ordinului nr. 4 din 3 ianuarie 2019 emis de directorului interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, or, angajatul nu poate fi sancționat pentru săvârșirea de acțiuni în perioada aflării sale în concediu de odihnă anual, pentru încălcări a atribuțiilor la locul de muncă în această perioadă.

Față de toate aceste considerente, instanța de recurs consideră lipsite de suport alegațiile SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” din cererea de recurs, care în susținerea temeiniciei ordinului directorului interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” nr. 4 din 3 ianuarie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, a susținut că Petru Cojocaru a încălcat disciplina muncii și anume, pct. 3.1., 3.3., 3.7., 5.1., 5.3. din fișa de post, pct. 4.2., 8.1. din Regulamentul intern al unității, art. 9 alin. (2) lit. a), d), d¹), i) Codul muncii, pct. 2.3. din contractul individual de muncă.

În același timp, instanța de recurs relevă dispozițiile art. 210 alin. (1) Codul muncii, potrivit cărora sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), în care se indică în mod obligatoriu:

- a) temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii;
- b) termenul în care sancțiunea poate fi contestată;
- c) organul în care sancțiunea poate fi contestată.

Astfel, în interpretarea corectă a normei de drept enunțate este de înțeles că dispoziția de sancționare a salariatului trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept care au determinat o asemenea măsură. Salariatului căruia i s-a aplicat sancțiunea disciplinară nu poate fi lipsit de dreptul de a cunoaște motivele pentru care s-a luat această măsură, în raport cu care urmează să-și formuleze apărarea.

Coroborând dispozițiile normei enunțate la materialului probator administrat în speță, instanța de recurs reține că, prin ordinul directorului interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” nr. 5 din 9 ianuarie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, lui Petru Cojocaru i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de avertisment, pentru faptul că la data de 28 decembrie 2018 a prezentat în sectorul de calculare a salariului din cadrul contabilității întreprinderii tabelul de pontaj pentru luna decembrie 2018, în care era indicat că în zilele de 5, 6 și 7 decembrie 2018, Petru Cojocaru s-a aflat în concediu ordinar, pe când în realitate

se afla la serviciu, prin ce a încălcat Regulamentul privind evidența timpului de muncă în SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” aprobat prin ordinul nr. 371 din 8 decembrie 2017, dând dovadă de iresponsabilitate în exercitarea atribuțiilor de serviciu și încălcând disciplina muncii în unitate (f. d. 6-7 vol. I).

Potrivit pct. II din Regulamentul privind evidența timpului de muncă în SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” aprobat prin ordinul nr. 371 din 8 decembrie 2017, la sediul central al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, tabela de pontaj este întocmită zilnic de către șefii de secții sau servicii sub controlul serviciului personal (vol. 1 f. d. 123-132).

Iar conform pct. IV din același Regulament, tabela de pontaj a evidenței timpului de muncă, sub forma tapată pe suport de hârtie, cu semnăturile persoanelor responsabile, se prezintă spre verificare în serviciul personal.

În caz de erori în tabele sau divergențe, cu informația din baza de date din sistemul informațional a evidenței tabelelor de pontaj, se face legătura cu personalul responsabil de întocmirea tabelelor de pontaj de nivelul întâi pentru eliminarea tuturor erorilor apărute.

După eliminarea tuturor erorilor și divergențelor din tabelele de pontaj, serviciul personal închide posibilitatea de efectuare a modificărilor în baza de date, tuturor utilizatorilor.

Tabelele de pontaj pe suport de hârtie, semnate de persoana responsabilă de primul nivel și de directorul filialei, managerul subfilialei, șeful de secție sau serviciu se vizează de serviciul personal.

După aprobarea tabelelor de directorul general, serviciul personal le prezintă în contabilitate pentru calcularea salariului fiecărui angajat conform informației reflectate în tabel.

Prezentarea tabelului de pontaj cu întârziere, se consideră încălcarea disciplinei de raportare.

Astfel, în corespundere cu prevederile Regulamentului privind evidența timpului de muncă în SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” aprobat prin ordinul nr. 371 din 8 decembrie 2017, nu se supun sancționării persoanele care au întocmit tabele, ci doar se solicită corectarea acestora fără careva consecințe negative în privința persoanelor care le-au întocmit. *Încălcarea a disciplinei de raportare constituie doar prezentarea tabelului de pontaj cu întârziere.*

Prin urmare, instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au conchis că întocmirea de către șeful de secție a tabelului de pontaj cu erori nicidecum nu poate fi calificată ca abatere disciplinară și sancționată.

La caz, fiind cert că în corespundere cu prevederile Regulamentului privind evidența timpului de muncă în SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” aprobat prin ordinul nr. 371 din 8 decembrie 2017, nu se supun sancționării persoanele care au întocmit tabele, ci doar se solicită corectarea acestora.

Mai cu seamă că tabelul de pontaj în varianta inițială, nici nu a fost prezentat către serviciul personal, or, Petru Cojocarul l-a transmis subalternei sale Tamara Rigalovschi, contabil coordonator, pentru verificarea informației din tabelul de pontaj în raport cu sistema automatizată CABU.

Iar imediat ce aceasta a depistat divergența de 3 zile, Petru Cojocaru a corectat-o, astfel că procedura de verificare și calculare a plăților s-a efectuat anume în baza tabelului de pontaj corectat de către salariatul Petru Cojocaru.

În conexiunea celor relatate, instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au constatat că ordinul directorului interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” nr. 5 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare din 9 ianuarie 2019, prin care a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de avertisment salariatului Petru Cojocaru, a fost emis cu încălcarea normelor prevederilor legale, fiind sancționat disciplinar pentru o faptă ce nu constituie în sine o abatere disciplinară, precum și cu încălcarea prevederilor art. 210 alin. (1) lit. a) din Codul muncii.

Or, în conținutul ordinului directorului interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” nr. 5 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare din 9 ianuarie 2019, nu se conține și temeiurile de drept ale aplicării sancțiunii disciplinare, nefiind indicate expres și exhaustiv care norme legale au fost încălcate de către Petru Cojocaru.

La acest segment, instanța de recurs consideră declarative argumentele SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” din cererea de recurs, care în susținerea legalității ordinului nr. 5 din 9 ianuarie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, a menționat că Petru Cojocaru a încălcat disciplina muncii și anume, pct. 3.1., 3.3., 3.7., 5.1., 5.3. din fișa de post, pct. 4.2., 8.1. din Regulamentul intern al unității, art. 9 alin. (2) lit. a), d), d¹), i) Codul muncii, pct. 2.3. din contractul individual de muncă și pct. 2 din Regulamentul privind evidența timpului de muncă în SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, aprobat prin ordinul nr. 371 din 8 decembrie 2017.

Și asta deoarece, suplinirea temeiurilor de drept a ordinului de sancționare disciplinară în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată, nu poate fi acceptată.

Sub un alt aspect, instanța de recurs constată ca fiind greșită concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la respingerea cerinței lui Petru Cojocaru cu privire la repararea prejudiciului moral, pe motiv că aplicarea față de Petru Cojocaru a ordinelor de sancționare disciplinară nu urmează a fi apreciată ca fiind o încălcare a dreptului subiectiv personal-nepatrimonial.

Aici instanța de recurs relevă prevederile art. 327 alin. (1) Codul muncii, potrivit cărora partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligațiilor sale de muncă, un prejudiciu material și/sau moral celeilalte părți repară acest prejudiciu conform prevederilor prezentului cod și altor acte normative.

În acest context, se va reține că, coroborat cu normele generale ale Codului civil care prevăd repararea prejudiciului moral (art. 1422), obligația de a repara prejudiciul moral survine în cazurile stipulate de lege, la caz, Codul muncii care prevede o astfel de obligație.

Așadar, prin prisma prevederile art. 1422 alin. (1) și (2) Cod civil, în vigoare la acel moment, prejudiciul moral constituie o formă distinctă a prejudiciului civil care declanșează răspunderea delictuală și prejudiciul moral se compensează indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Prejudiciul moral se

definiște ca o totalitate de suferințe fizice și psihice (morale) ce le suportă persoana în urma acțiunilor ilicite săvârșite de autorul prejudiciului.

Distinct de aceste constatări, instanța de recurs constată că prin emiterea ordinelor de sancționare nr. 4 și nr. 5 din 9 ianuarie 2019, de către directorul interimar al SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, lui Petru Cojocaru i-au fost cauzate urmări și efecte negative care i-au afectat viața personală, a suportat umilință și disconfort, ceea ce i-a provocat stări de stres și suferințe psihice.

Potrivit prevederilor art. 1423 alin. (1) și (2) Cod civil, în vigoare la acel moment, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Respectiv, fiecare persoană care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul adus, dar numai instanța de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret, de personalitatea părților. Cuantumul compensației depinde și de durata menținerii consecințelor vătămării. Instanța de judecată, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, ia în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul.

În această ordine de idei, instanța de recurs consideră necesar de a încasa din contul SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în beneficiul lui Petru Cojocaru, prejudiciu moral în mărime de 1000 lei, având în vedere caracterul și gradul de gravitate al încălcărilor admise, de natura drepturilor personale lezate și locul acestora în sistemul de valori ale persoanelor, de caracterul și gradul suferințelor psihice.

Or, cuantumul prejudiciului moral pretins de către Petru Cojocaru, în sumă de 37663,53 de lei, este vădit disproporțional și excesiv în raport cu criteriile stabilite la caz și principiul general al echității.

Potrivit art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Iar în conformitate cu dispozițiile art. 96 alin. (1), (1¹) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Prin prisma normelor de drept enunțate, se constată că instanțele de judecată ierarhic inferioare just au încasat din contul SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în beneficiul lui Petru Cojocaru suma de 6000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică acordată de către avocatul Cristina Ermurachi, confirmate prin bonul de plată seria ES nr. 253685 din 16 august 2019, ca fiind cheltuieli necesare și rezonabile pentru acordarea asistenței juridice în prezentul litigiu, în raport cu complexitatea cauzei (f. d. 174 vol. I).

Totodată, reieșind din prevederile art. 90 lit. d) CPC, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de transport și de cazare suportate de părți și de alți participanți la proces în legătură cu prezentarea lor în instanță.

Având în vedere dispozițiile citate, se atestă și corectitudinea concluziei instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la admiterea parțială a cerinței lui Petru Cojocaru cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată de deplasare a avocatului Cristina Ermurachi la ședințele de judecată, în sumă de 319 de lei, confirmate prin bonurile de plată anexate la dosar în original (f. d. 115, 172, 173, 208, 209 vol. I).

Și asta deoarece, prin anexarea în cadrul primei instanțe la fila dosarului 116 vol. I, a copiilor unor bonuri de plată eliberate de SRL „Gările Auto Moderne”, precum și a originalelor bonurilor de plată eliberate de SRL „Gările Auto Moderne” la cererea de apel, nu demonstrează cu certitudine și cheltuielile pentru deplasarea avocatului Cristina Ermurachi la ședințele de judecată, în prezenta cauză civilă, în cuantumul solicitat de Petru Cojocaru în sumă de 1020 de lei, în situația în care, după cum au menționat și instanțele de judecată ierarhic inferioare, pe rol la Judecătoria Bălți sediul central, se mai află un litigiu între aceleași părți.

În conformitate cu prevederile art. 98 alin. (1) CPC, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Iar în conformitate cu art. 3 alin. (1) lit. a) și e) din Legea taxei de stat nr. 1216 din 3 decembrie 1992, pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil se achită taxă de stat de 3 % din valoarea acțiunii sau din suma încasată, dar nu mai puțin de 150 de lei și nu mai mult de 25000 de lei de la persoanele fizice și nu mai puțin de 270 de lei și nu mai mult de 50000 de lei de la persoanele juridice și pentru cererile de chemare în judecată cu caracter nepatrimonial în mărime de 500 %.

Cu referire la aceste dispoziții legale, instanța de recurs atestă și temeinicia concluziei instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la încasarea din contul SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în beneficiul beneficiul bugetului de stat, a taxei de stat în sumă de 200 de lei.

Pentru motivele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, de a admite recursul declarat de către Petru Cojocaru, reprezentat de avocatul Cristina

Ermurachi, de a casa parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și anume în partea respingerii cerinței lui Petru Cojocaru împotriva SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” cu privire la repararea prejudiciului moral și de a emite în partea dată o nouă hotărâre de admitere parțială a cerinței lui Petru Cojocaru împotriva SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” cu privire la repararea prejudiciului moral, cu încasarea din contul SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în beneficiul lui Petru Cojocaru a prejudiciului moral în mărime de 1000 lei. În rest, cerința lui Petru Cojocaru împotriva SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” cu privire la repararea prejudiciului moral, se respinge.

În rest, decizia din 2 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătorei Bălți sediul central, se mențin.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”.

Se admite recursul declarat de Petru Cojocaru, reprezentat de avocatul Cristina Ermurachi.

Se casează parțial decizia din 2 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătorei Bălți sediul central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Petru Cojocaru împotriva Societății pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” cu privire la anularea ordinelor de sancționare disciplinară, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, și anume în partea prin care a fost respinsă cerința lui Petru Cojocaru împotriva Societății pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” cu privire la repararea prejudiciului moral și se emite în partea dată o nouă hotărâre prin care:

Se admite parțial cerința lui Petru Cojocaru împotriva Societății pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” cu privire la repararea prejudiciului moral.

Se încasează din contul Societății pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în beneficiul lui Petru Cojocaru prejudiciului moral în mărime de 1000 (una mie) lei.

În rest, cerința lui Petru Cojocaru împotriva Societății pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” cu privire la repararea prejudiciului moral, se respinge.

În rest, decizia din 2 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătorei Bălți sediul central, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorei

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu